

[Udenrigsministeren]

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Spm. nr. S 869

Til *ministeren for offentlige arbejder* (31/7 84) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvad det vil betyde for økonomien hos DSB, hvis man tillader efterlønsmodtagere at erhverve rejsehjemmel på samme vilkår som mennesker over 64 år?«

Begrundelse

Eftersom DSB i forvejen administrerer 65-billetterne, og da efterlønsmodtageres økonomiske situation ikke giver dem mange muligheder for at rejse rundt i landet, er der grund til at antage, at DSBs provenu kun i ringe grad reduceres, hvis man tillader efterlønsmodtagere at købe billetter på samme vilkår, som man tilbyder folk over 64 år.

Svar (22/8 84):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

En nøjagtig beregning er ikke mulig, men et skøn over virkningen på DSBs økonomi af at give efterlønsmodtagere adgang til at rejse på 65-billetter, der giver ret til en dobbeltrejse til enkeltbilletspris (50 pct. rabat), kan opstilles således:

- Til personer over 64 år samt til invalidepensionister sælges i gennomsnit 0,85 65-billet pr. år, dvs. denne persongruppe foretager i gennemsnit knap 1 dobbeltrejse pr. år på 65-billet.
- Den gennemsnitlige rejseafstand er 135 km, svarende til en enkeltbilletspris på 75 kr. på 2. klasse.
- Antal efterlønsmodtagere i 1984 er af arbejdsministeriet i anmærkningerne til forslaget til finanslov for 1984 forudsat at være 76.000. Heraf er ca. 55.000 under 65 år.
- DSBs normalindtægt kan herefter anslås til: 55.000 efterlønsmodtagere × 1,7 enkeltrejser × 75 kr. = 7,0 mill. kr.
- Såfremt billetterne sælges som 65-billetter med 50 pct. rabat, bliver DSBs mindreindtægt ca. 3,5 mill. kr. Der er herved ikke taget hensyn til, at en adgang for efter-

lønsmodtagere til at rejse på 65-billet sandsynligvis vil øge billetsalget, hvilket vil reducere mindreindtægten. Omvendt er rejsehypigheden blandt efterlønsmodtagere formentlig større end for pensionister over 64 år, hvilket vil øge mindreindtægten.

En samlet gennemgang af de eksisterende rabatordninger af samme art som den af spørgeren foreslåede er under udarbejdelse. Spørgsmålet om ydelse af rabat til efterlønsmodtagere overvejes i forbindelse hermed.

Til slut ønsker jeg at påpege, at en eventuel gennemførelse af sådanne rabatordninger skal ses i sammenhæng med de stillede krav til DSBs resultatdannelse.

Spm. nr. S 870

Til *ministeren for skatter og afgifter* (31/7 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det ikke et udtryk for manglende indsigt i skattelovene blandt de ansatte i skattevæsenet, når ca. 1/3 af skatteyderne får medhold i skattesager, der er indbragt for retten?«

Begrundelse

Antallet af skattesager er tidoblet i de senere år, hvilket i sig selv er foruroligende. Blandt dette voksende antal sager viser det sig ifølge B.T.s oplysning, at skattevæsenet ikke får medhold i ca. 1/3 af sagerne. Der må således være en årsag til, at ca. 1/3 af sagerne vindes af skatteyderne, og da det må formodes, at det er skattevæsenet, der besidder ekspertisen, kunne man få den tanke, at selv skattevæsenets ansatte ikke kan overskue skattejungen.

Svar (14/8 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Lovfortolkningen inden for skatteadministrationen er nøje undersøgt af et udvalg, som afgav betænkning nr. 945 i marts 1982. Udvalget undersøgte samtlige retssager, der blev afsluttet i 1979 og 1980. På daværende tidspunkt fik skattemyndighederne medhold i ca. 2/3 af sagerne, medens afgørelserne gik skattemyndighederne imod i ca. 1/3 af sagerne. Det svarer altså stort set til situationen i